

M I E S T O

L a i k r a š t i s

Apie tai, kas svarbiausia ir aktualiausia Marijampolės žmonėms

2025 m. balandžio 17 d., ketvirtadienis, Nr. 42 (1858) / ML

Bičių vaško raštais išrašytos Velykos: lietuviško margučio stebuklas

Vaida Masaitienė

Šylant orui, o augmenijai imant žaliuoti, Lietuvoje atgyja protėvių laikus menanti tradicija – velykinių margučių dažymas. Tai ne tik šventinis ritualas ar Šventų Velykų pasitiktuvės, bet ir simbolių kalba, perduodama iš kartos į kartą, į kurią motinos ir močiutės, tėvai ir seneliai, vaikai ir anūkai sudeda linkėjimus, viltis, paslaptis ir gėrį. Kiekvieno lietuviško margučio raštas turi savo istoriją: kryželiai, saulutės, gyvybės medžiai ar banguojančios linijos – viskas alsuoja gyvybe, tikėjimu ir šilumos kupinu rankų prisilietimu.

Velykos – gamtos ir sielos atgimimo metas. Katalikiškame pasaulyje tai šventė, kai krikščionių pasaulis suklūsta – prisimena kančią, bet švenčia prisikėlimą. Tai metas, kai kviečiama prisikelti kartu – iš baimių, iš nuovargio, iš abejonių ir keliauti į šviesą, į tikėjimą, į naują pradžią.

Gyvybės, atgimimo ir šviesos simbolis

Šios šventės simbolis – margutis, Lietuvoje turintis itin galias tradicijas ir svarbią reikšmę, kuri per amžius, nors ir buvo daugialypė, bet visada susijusi su gyvybe, atgimimu ir šviesa. Kiaušinis nuo seno buvo laikomas gyvybės lopšiu, o per Velykas – ir prisikėlimo, ir naujos gyvybės ženklas. Marijampolės Velykų bobute laikoma Ona Birutė Surdokienė sako: „Mes ant daugybę kartų sumažinto žemės kamuolėlio atkartojam, kad iš jo gali išeiti gyvybė, ir mes turim galimybę savo visas gražias mintis ir viltis sudėti ant jo. Svarbiausia, kad tai, ką mes sudėsime, bus skirta ne pasigrožėjimui, bet dovanojimui, dalinimuisi su tais, kuriuos mes mylime“.

Nors dažniausiai margučiais dalinamasi artimoje aplinkoje, O. B. Surdokienė sako, kad padovanoti margutį prasminga ir visai nepažįstamam žmogui, kadangi ši šventė yra apie gėrį, viltį, sielos prisikėlimą, o viso to reikia visiems, ne tik artimiesiems. Gal gatvėje atsitiktinai sutiktas žmogus nebeturi artimųjų, kurie Velykų rytmetį atvyktų nešini glėbiu linkėjimų. Todėl ji jau

daugelį metų antrą Velykų dieną išeina su pintine, pilna margučių, ir atsitiktiniams žmonėms juos dovanoja, su mintimi skleisti gėrį, atjautą, viltį ir palinkėjimą: „Man ir svarbiausia būti šiame vaidmenyje tam, kad daryčiau gera. Kai kuriems margutis – tik dėl pasigrožėjimo, o vis dėl to į jį svarbiausia taip sudėti savo mintis, raštus ir spalvas, kad jas įteiktume, dovanojume. Tai štai, mano pagrindinė misija – išlaikyti tradiciją, kad margutis būtų skirtas žmogui, tam, kad suteiktų jam to tikėjimo ir prisikėlimo dvasią“.

Marginimo procesas – apeiga

Pats marginimas – tai akimirka, kai skuba sustoja, kai nebereikia didelių ir skambių žodžių – užtenka tiesiog būti kartu, juoktis, dalintis prisiminimais, kurie su kiekvienu Velykų laukimu vis gilėja. Marginimo procesas – apeiga, kuri kiekvieno asmens turi būti tobulinama, nes į margutį turi būti sudėta visa širdis, visos geros mintys, kurios būtų skirtos būtent tam, kam jis bus dovanojamas: „Per edukaciją aš tai vadinu „Belaukiant Velykų“, nes su dalyviais mes aptariame visa, kas yra svarbiausia šiame procese: susitelkimas į save, į savo širdies plakimą, į susikaupimo momentą. Kartais žmonės tik tada supranta visą marginimo esmę, kad kai jie grįš namo ir margins su šeimos nariais, jie jaus mamos, vyro, senelių, vaikų artumą. Kai suvoki, koks tai procesas, tas artumo jausmas būna visai kitoks. Svarbiausia – būnant kartu vienas ki-

Ona Birutė Surdokienė Redakcijos nuotr.

tam netrukdyti, kad ant kiaušinio būtų sudėtas visas širdies plakimas“, – sako pašnekovė.

Marginimo tradicija unikali ne tik tuo, kad į gyvybės, atgimimo simboliką alsuojantį kiaušinį įdedama sielos dalis, palinkėjimas, viltis, bet tuo pat metu tai – šeimos tradicijų tąsa, senelių išminties perdavimas ateities kartoms.

O. B. Surdokienė sako, kad ji visada paklausia, kaipgi žmogus margina namuose, o atsakymas dažniausiai būna ganėtinais kuklus. Žmonės sako, kad tik nudažo svogūnų lukštuose, nes taip močiutė mokė, o kartais merkia į įvairius lapelius, verda raudonoje arbatoje, nes taip prosenelė darydavo. Bet kuklintis nėra ko: „Aš jiems atsakau, kad tai yra labai gerai! Jūs tuo metu prisimenate savo močiutę! Jūs gi puoselėjate jos tradiciją! Ir toliau tai darykite, bet pradėkite marginti ir savo būdu, o ilgainiui tai taps jūsų tradicija, kurią perduosite savo vaikeliams, o jie po daugelio metų prisimins jus ir sakys, kad taip darė mano močiutė, ji mane to išmokė“.

Pašnekovė mano, kad sunku į tradicijų tąsą priimti įvairius lipdukus ar blizgučius: „Tai juk ne mūsų, net ne Lietuvoje pagaminta, todėl geriau jau bičių vašką iškeisti į paprastą marginimą pasitelkiant natūralias dažymo priemones, nei užlipinti lipduką“.

Jeigu kam atrodo, kad lietuviškos tradicijos per daug sudėtingos ir galvoja, kad vašku lieti raštus ant kiaušinio – tikras vargas, Ona Birutė Surdokienė mano priešingai. Štai keletas patarimų iš pirmų lūpų.

Naudojamas vaškas ir pagrindinis marginimo įrankis

Pagrindinė marginimo priemonė – bičių vaškas. Lietuviškoje tradicijoje tai itin svarbu: tuomet yra žinoma, kad

Šiame numeryje skaitykite:

3 psl.

Mikalinės dvaras po 1863 metų

Po 1863 metų sukilimo majoratinį Mikalinės dvarą, matomą iš Marijampolės, valdė generolas N. Okunovas, kuris jame negyveno ir retai lankėsi.

4 psl.

Folkloro ansamblis „Žibinyčia“ – jau 20 metų scenoje, dainose, šokiuose ir bendrystėje

Ne tik Suvalkijoje, bet ir visoje Lietuvoje garsus folkloro ansamblis „Žibinyčia“ šiais metais mini garbingą 20-ąjį veiklos jubiliejų.

5 psl.

Kaip „Pastelės namai“ keičia žmonių gyvenimus

„Pastelės namai“ – socialinės dirbtuvės, kuriose žmonės su negalia atranda save, ugdo įgūdžius ir kuria bendruomenę, duris atvėrė prieš metus.

6 psl.

Rima Spūdienė fotografiją iš naujo atrado būdama 60-ies

Vaikystėje klasės draugės fotografavusi Rima Spūdienė šiandien – jau dešimties personalinių parodų autorė.

Redakcijos nuotr.

Tęsinys 2 psl.

Internetinis portalas

Bičių vaško raštais išrašytos Velykos: lietuviško margučio stebuklas

Atkelta iš 1 psl.

prie mūsų rankų darbo, linkėjimų ir gyvybės prisidėjo darbščiosios bitutės: „Vaško galima įsigyti tiesiog mugėje, kur bitininkai pardavinėja gražiai dekoruotas bičių vaško žvakes, tai jas tiesiog ir galima naudoti. Kartais lieka laidotuvių žvakės galiukas, jo tikrai negalima naudoti. Jokių būdų nekaitinti ir nenaudoti to vaško marginant“, – sako O. B. Surdokienė. Vaškas turi būti pakaitintas, skystas, galima jį kaitinti fondu tipo žvakidėje.

Kitas svarbus įrankis – adatėlė, o dar geriau – kanceliarinis smeigtukas smailiuoju galu pritvirtintas

Redakcijos nuotr.

nors ir prie pieštuko, o bukasis smeigtuko galas naudojamas marginimui.

Marginimo eiga

Lietuviškas margutis turi savo tvarką. Jį reikia padalinti į dvi arba keturias dalis. Jeigu jis bus padalintas į dvi dalis (viršutinėje ir apatinėje ašyse), tai simbolizuos saulę ir mėnulį, o jeigu į keturias aplink kiaušinių ratu – taip bus atvaizduojami visi keturi metų laikai. O. B. Surdokienė sako, kad pradžioje geriausia pasižymėti tašku, kur bus rašto centras, o aplink tą tašką brėžti linijas. Linija turi būti tiksli, aiški ir trumpa: „Smeigtuko galiuką merkiu į vašką, susikaupiu ir tiksliai judesiu brėžiu vieną liniją, tada vėl merkiu į vašką ir vėl brėžiu tik vieną, tikslią liniją“.

Kai jau viršutinė ir apatinė ašys padekoruotos, kitame žingsnyje reikėtų pasidalinti kiaušinių į keturias dalis (keturis taškus), sukant jį aplink ratu. O aplink naujai pažymėtas vietas, O. B. Surdokienė sako, galima piešti gyvybės medį, žvaigžduotes, saulutes ir pan. Jeigu suklystama darant liniją, šiukštu negalima jos taisyti, nes nuvalytoje vietoje kiaušinis nenusidažys. Vietą, kurioje buvo suklysta, reikėtų mėginti taisyti naudojant išmonę: apdėti aplink taškeliams, pratęsti nauja linija ar pan.

Marginimo pabaiga

Kai baigiama kiaušinių dekoruoti, jis tik tada gali būti merkiamas į dažus, priešingu atveju, jeigu pirma dažoma, o tik paskui ant viršaus liejamas vaškas, raštas nesigauna toks ryškus. Nors pašnekovė sako, kad išmėginti galima abu būdus, o kartais juos galima naudoti ir abu, tai – kiekvieno žmogaus pasirinkimas.

Nudažytas kiaušinis trumpai, kelioms sekundėms, nuskalaujamas vandenyje ir padedamas natūraliai

Redakcijos nuotr.

nudžiūti. Negalima sausinti rankomis. Po to belieka švelniais judesiais nubraukti vaško sankaupas. Paskutinis žingsnis – kiaušinių reikia ištrinti šlakėliu sviesto, jis jam suteikia natūralaus blizgesio, o dažams – sodrumo.

Lietuviško margučio spalvų reikšmės

Tradicinių lietuviškų margučių pagrindinės spalvos: juoda, žalia, ruda, geltona, raudona. Jos visos turi reikšmę. Pavyzdžiui, juoda simbolizuoja žemę, todėl tradicinis juodas margutis ir yra apie gyvybę, kai iš juodos spalvos ant margučio išauga gėlė, medis. Žalia – viltis, tai reiškia, kad dovanojamas žalias margutis suteikia žmogui viltį (viltį pasveikti, viltį gyventi, viltį sutikti mylimus žmones). Raudona – tradiciškai simbolizuoja meilę. Štai geltona – derliaus spalva ir nebūtinai ji siejama tik su laukuose užaugintais javais. Pavyzdžiui, moksleivis, gavęs geltoną margutį, gali suprasti, kad jam linkima derlingų metų mokslų srityje: gerų pažymių, pasiekimų konkursuose ir pan. Ruda linki tvirtumo ir stabilumo gyvenime.

ŽINOMI, BET NEŽINOMI

Statinių projektavimas

Laidos „Žinomi, bet nežinomi“ kūrybinė grupė lankosi UAB „Ugira“. Čia projektuotojai rengia visus statinio projektus nuo pradinės idėjos, projektavimo, statybos iki pastato eksploatacijos ir nugriovimo.

UAB „Ugira“ kuriami pastatų projektai suteikia galimybę užsakovams betarpiškai dalyvauti projektavimo procese, nuotoliniu būdu peržiūrėti kuriamą pastato informacinį modelį, bendrauti su projekto dalių autoriais, teikti pasiūlymus ir pastabas.

Laidos pašnekovas – UAB „Ugira“ direktorius, statinio projektų vadovas, Lietuvos statybos inžinierių sąjungos Marijampolės bendrijos pirmininkas Aloyzas Jurdonas televizijos žiūrovams papasakos, kaip įsikūrė įmonė ir kokius darbus ji atlieka, sužinosite apie projektų vadovų atsakomybę, jaunų specialistų kaitą įmonėje, kokie yra svarbiausi aspektai projektuojant namą, kainų politiką, kaip išduodami statybos leidimai, kokios naujos pastatų dizaino ir statybos tendencijos, ar konkuruoja tarpusavyje projektavimo biurai.

Visos laidos metu pamatysite ne vieną šios įmonės suprojektuotą ir jau įgyvendintą projektą.

„Visų pirma, statinys turi atsiliepti aplinkoje. Jeigu šone yra kažkokie statiniai ar susiformavusi erdvė, tai čia ir yra projektuotojo pagrindinė pareiga integruoti tą statinį į tą erdvę, kurioje jis numatęs statyti savo pastatą. Nes vienaip pastatas atrodys mieste, prigrūstame namų, o kitaip – plyname lauke.“

Įmonės vadovas pasakoja: „Projektuojant namą, reikia atsižvelgti, kam tu projektuoji, kokia tavo šeima, kokie tavo poreikiai, ir, žinoma, kokios tavo ekonominės galimybės. Nes projektuotojas yra tik pieštukas, kuris visas mintis ar užsakovo svajones turi suvesti į teisinį apvalkalą, kad nebūtų pakenkta treptiems asmenims, ir kad tas turtas galėtų tarnauti nustatytą laiką numatytą jo užduotyje.“

Vernitas

Verpimas

Ką žinome apie veiklos penkiasdešimtmetį pasitinkančią AB „Vernitas“? Su kokiais iššūkiais šiuo metu susiduria ši įmonė? Televizijos laida „Žinomi, bet nežinomi“ atsakys Jums į daugybę klausimų.

1975 m. įkurtas Kapsuko putliųjų verpalų fabrikas gamino įvairių spalvų putliuosius verpalus ir pusverpalus iš gamybos atliekų. 1994 m. tapo akcine bendrove „Vernitas“, viena didžiausių verpalų gamintojų Europos Sąjungoje. Šiuo metu įmonėje gaminami akriliniai, vilnoniai ir medvilniniai verpalai mezgimo ir audimo pramonei – kilimams, pledams, baldų gobelenams bei rankiniam mezgimui. Produkcija eksportuojama į Baltijos šalis, Vokietiją, Čekiją, Prancūziją, Daniją.

Laidoje palyginsime, kaip įmonėje buvo dirbama prieš 30 ar 40 metų ir dabar, kaip kito rinka, technologiniai įrenginiai, darbo apimtys bei darbuotojų skaičius, sužinosite apie užsakovų poreikius ir įmonės gaminių tvarumą. Pamatysite visą siūlų verpimo gamybos procesą – nuo žaliavų sandėlio iki paruošto sertifikuoto gaminio.

Įmonės atstovai pasakoja: „Darbuotojų skaičius šiuo metu yra optimalus pagal gamybos poreikį ir turimą paklausą. Gauti užsakymai mums leidžia stabilizuoti darbą, leidžia išlaikyti darbuotojų skaičių ir užtikrinti pini-ginius srautus. Užsakymai vykdomi

„Šis darbas yra vienas įdomiausių, nes tu kuri produktą, kuris šildo žmogų. Be šilumos mes gyventi negalim. Mes kuriamė siūlą, iš kurio daromas rūbas, kuris žmogų šildo.“

esant išankstiniams apmokėjimams, kas leidžia mums įsigyti žaliavą, kuri yra brangi, o tam reikalingos apyvar-tinės lėšos. Įmonė sugeba tuos srautus suniveliuoti taip, kad mes nesinaudojame banko paskolomis.“ „Šiuo metu sintetiniai verpalai nėra paklausūs, kaip būdavo anksčiau. Didieji mūsų pirkėjai pageidauja natūralaus pluošto – vilnos ir mišinių su vilna produkcijos. Naujų rinkų mes ieškome važiuodami į tekstilės parodas ir lankomės ten kaip klientai.“

Naujausią laidą žiūrėkite balandžio 17 d.
19.30 val. per Marijampolės televiziją

Laidų įrašai:

Suteikite sau galimybę būti labiau žinomiems. Tapkite mūsų TV laidos dalyviais!
El. p. reklama@mmm.lt Tel. +370 687 755 33

ISTORIJA...

Mikalinės dvaras po 1863 metų

Benjamins Mašalaitis

Po 1863 metų sukilimo majoratinį Mikalinės dvarą, matomą iš Marijampolės, valdė generolas N. Okunovas, kuris jame negyveno ir retai lankėsi.

1877 m. majoratiniame Mikalinės dvare stovėjo 9 namai, kuriuose gyveno 80 vyrų ir 97 moterys. 1887 m. surašymo duomenys tokie patys – jokių pakitimų neužfiksuota. 1888 m. jame gyveno 194 žmonės: 178 lietuviai, 8 lenkai, 8 žydai.

K. Griniaus tvirtinimu, XIX a. paskutiniame dešimtmetyje Mikalinę valdė (o gal nuomojo) Fijalkauskai. Nuo XIX a. pabaigos žemes, buvusias į Marijampolės pusę, nuomojo žydas Rachmilis, todėl pievos pramintos Rachmylinėmis. Ten būta ir stebuklingu laikyto šaltinėlio.

1900 m. dvarui priklausė 2 675 margai žemės. Savininkas laikė 66 arklius, 82 stambius ir 189 smulkius gyvulius, 1904 m. – 72 arklius, 139 stambius ir 300 smulkių gyvulių.

Per 1906 m. rugių plovėjų streikus dvaro nuomotojui Antanui Fijalkauskui grasinta mirties bausme. Kai tariamas ar tikrasis grasintojas buvo patupdytas į Kalvarijos kalėjimą, panašius grasinančius laiškus siuntinėjo jo draugai. Už streiko organizavimą ir LSDP leidinių platinimą dvare buvo suimtas ir vienas iš socialdemokratų lyderių Jeronimas Plečkaitis, už tokią veiklą kalėjęs trejus metus. Neramumai nesiliovė net 1908 metais.

1910 m. valdos siekė 2 637 margus, dvare gyveno 36 žmonės. Reikia pabrėžti, kad Mikalinės dvaras galėjo turėti savo padalinį Mokolų kaime, bet niekada

neegzistavo joks Mokolų dvaras, Pirmojo pasaulinio karo vokiečių žemėlapiuose įvardijamas kaip savarankiškas dvaras. Prieš karą tvartuose laikė 59 arklius, 71 stambų ir 70 smulkių gyvulių. Dvaro sodininkas įgijo teisę ūkininkams ir miestiečiams pardavinėti vaismedžių sodinukus, turėjusius paklausą, nes buvo produktyvus. Į dvarą vedė ir naujas lieptas, pastatytas ties kareivinėmis.

Ūkinis pastatas Mikalinės dvarvietėje

Asmeninio archyvo nuotr.

Tais metais majoratinis Mikalinės dvaras priklausė rusui Nikolajui Somovui (1866–1934). Jam šeiminkaujant, ūkinė veikla neklestėjo, todėl jau tuomet

pradėta ieškoti atskirų dvaro sklypų pirkėjų ar nuomotojų. N. Somovas – paskutinis Mikalinės valdytojas, ejęs aukštas pareigas Rusijoje, Vladimiro mieste, o 1912 m. išrinktas į Valstybės IV dūmą. Garsėjo ir kaip pirklys. Po revoliucijos dėl antibolševikinių pažiūrų buvo priverstas pasitraukti į Konstantinopolį. Kurį laiką gyveno Prahėje, vėliau – Paryžiuje, čia ir palaidotas.

1923 m. kovą Lietuvos valdžia nusprendė visą majoratinio dvaro žemę (be pagrindinės dvaro žemės, priklausė ir Podpokusinės palivarkas, atskiri sklypai Katiliškių kaime, karčemos sklypas) išparceliuoti. Žemės ūkio valdyba 1924 m. balandžio mėnesį leido parduoti varžytinėse 40 ha žemės ir 4 trobesius. Taip nuo dvaro buvo atplėšta 20 ha teritorijos. Išparceliuotą dvarą valdžia išnuomojo keleto namų Marijampolėje savininkui N. Bialoblockiui.

Naujai įsigytose žemėse naujakuriai įkūrė sparčiai augusį Skaisčių kaimą. Apie 1930 m. dvarą už 120 tūkst. litų nusipirko J. Bergsonas, daugiausia laiko gyvenęs užsienyje, o pradinį kapitalą susikrovęs Marijampolėje iš linų, sėmenų, vilnų, šerių eksporto (J. Basanavičiaus aikštėje turėjo kontorą).

Per karą dvaras labai nukentėjo. Pokario metais NKVD kumečių namuose neteisėtai laikė žmones, kaltinamus priešišku sovietų valdžiai, tačiau kai kurie pastatai žmonėms tarnavo iki maždaug 2009 m. – tuomet buvo uždaryta viename mediniame dvaro pastate veikusi mokykla, kuri netrukus sudegė. Dvarvietėje išlikęs tik vienas raudonų plytų ūkinis pastatėlis, tvėnkiny, senosios mūrinės ornamentuotos tvoros keli stulpeliai.

SKANAUS!

Maskarponės sūrio pyragas

Raimundas Maruškevičius

Neskaičiuojantiems kalorijų – pyragas, kurio nereikės kepti.

Reikės:

Maskarponės sūrio 500 g, 3 pakelių sausainių („Selga“, „Gaidelis“), grietinėlės (35 proc. riebumo) 300 g, 6 šaukštų cukraus, 100 ml pieno, 1 šaukštelio vanilinio cukraus, pusės citrinos sulčių, citrinos žievelės, tarkuoto šokolado arba kokoso drožlių, saujelės razinų arba smulkintų džiovintų slyvų.

• Į grietinėlę dedame cukrų, pilame citrinos sultis, vanilinį cukrų, įtarkuojame citrinos žievelę ir viską gerai išplakame.

• Į grietinėlės plakinį sudedame maskarponės sūrį ir viską išmaišome iki vientisos masės.

• Paimame indą, kuriame gaminsime pyragą (pavyzdžiui, tortinę formą), išklajame sviestiniu popieriumi.

• Į dubenėlį įsipilame pieno ir trumpai palaikome sausainius, kad būtų minkštesni. Po to juos dedame į indo dugną ir pertepame paruoštu maskarponės sūrio kremu. Dedame kitą pamirkytą piene sausainių eilę ir vėl pertepame.

• Kai sudedame ketvirtą sausainių eilę, į likusį kremą įberame razinų arba smulkintų džiovintų slyvų – tai bus viršutinis kremo sluoksnis.

• Užtepę paskutinį sluoksnį kremu, pyragą apibarstome tarkuotu šokoladu ar kokoso drožlėmis bei dedame į šaldytuvą 6–8 val. Per tą laiką mūsų pyragas sustingsta, tampa vientisas.

Pyrago gamybai užtruksime apie pusvalandį. Pasi-gaminame pyragą iš vakaro ir šeimyną ar svečius nu-stebinsime ryte, prie kavos puodelio. Garantuojame – pirštus apsilaižysite!

Autoriaus nuotr.

Kviečiame palaikyti Marijampolės miesto medijas!

Kiekvienais metais dirbantys ir pajamas gaunantys asmenys gali dalį savo sumokėto pajamų mokesčio skirti paramos gavėjams. Kviečiame palaikyti Marijampolės medijas ir skirti jų veiklai dalį (iki 1,2 proc.) per mokesstinį laikotarpį (t.y. 2024 metus) jau sumokėto pajamų mokesčio. Paprasčiausias būdas – užpildyti FRO512 formą internetu.

Kaip tai padaryti:

*Prisijunkite prie Elektroninės deklaravimo sistemos (EDS).

*Viršutiniame horizontaliajame EDS meniu pasirinkite „Deklaravimas“, tada kairiajame vertikaliam meniu – „Pildyti formą“.

*Pasirinkite „Prašymas skirti paramą“, jums bus pateikta forma FRO512, pildymui rinkitės gaublio ženkliuką (t.y. pildyti formą tiesiogiai portale).

Formą paprasčiau užpildyti galite pasinaudodami vedliu.

Prašymus teikti galite iki šių metų gegužės 2 d.

Kviečiame šia informacija pasidalinti su Jūsų artimaisiais ir draugais – kiekvieno iš Jūsų palaikymas yra svarbus! Dėkojame už Jūsų palaikymą – taip prisidedate prie medijų tobulėjimo!

Kviečiame palaikyti
Marijampolės miesto medijas!
MTV, mmm.lt portalą, MIESTO laikraštį

Skiriant 1,2 % GPM

Įmonės kodas: 151455022

TV Marijampolės
Televizija

Folkloro ansamblis „Žibinyčia“ – jau 20 metų scenoje, dainose, šokiuose ir bendrystėje

Greta Paulevičiūtė

Ne tik Suvalkijoje, bet ir visoje Lietuvoje garsus folkloro ansamblis „Žibinyčia“ šiais metais mini garbingą 20-ąjį veiklos jubiliejų. Per šiuos metus ansamblis subūrė bendruomenę, Sūduvos krašto žmones, kurie puoselėja mūsų tautos kultūrinį palikimą ir skatina meilę savo krašto dainai bei šokiui.

„Kolektyvo dvidešimtmetis – tai tikriausia kolektyvo branda. Per tuos gyvenimo metus buvo derinamas kolektyvinis darbas, ruošiami dainininkai, šokėjai, muzikantai. Muzikinis kolektyvas – gyvas organizmas. Kažkas ateina į ansamblį ir pasilieka ilgesniam laikui, kažkam pasirodo per sunku ar tiesiog gyvenimo aplinkybės susiklosto taip, kad nebegali lankyti ansamblio“, – pasakoja kolektyvo „Žibinyčia“ įkūrėjas Žydrūnas Rutkauskas.

Folkloro ansamblio vadovas pasakoja, kad kolektyvą sudaro labai skirtingi žmonės: mokytojai, gydytojai, šiuolaikinių technologijų specialistai, studentė bei kiti, jų amžius taip pat labai įvairus: nuo 33-erių iki 85-erių metų. Šiuo metu ansamblio kolektyvą sudaro 22 nariai, o net 6 iš jų, atėję veiklos pradžioje, taip ir liko iki šios dienos.

„Džiaugiuosi, kad kartu su manimi nuo pirmos susibūrimo dienos ansamblių lanko net šeši ansambliciai: tai geriausi mūsų šokėjai Rūta ir Mindaugas Sušinskai, dainų vedėja ir puiki šokėja Vida Slančiauskienė, dainininkė, šokėja ir atlikėja cimbolais Vilma Vaikšnorienė, dainininkė, šokėja Birutė Dulinskienė ir mūsų ansamblio meno vadovė Daiva

Visam „Žibinyčios“ kolektyvui reiškia didžiausią pagarbą ir dėkingumą. Dėkoju už tuos metus, praleistus kartu, džiaugiuosi, sutikęs būrį puikių žmonių. Linkiu visiems geros sveikatos ir noro dar padainuoti, pagroti, pašokti kartu, nes mus vienija meilė šiam žanrui. Na, ir, žinoma, visada laukiame naujų narių“, – sako Ž. Rutkauskas.

20 metų – daugybė unikalių momentų, prisiminimų ir laimėjimų

„Apskritai, per tuos dvidešimt metų ansamblio veikloje dalyvavo apie aštuoniasdešimt narių, jų tarpe buvo ir moksleivių, ir studentų, kurie prisilietė prie liaudies muzikos ir, manau, pasėjome jų širdyse meilę folklorui“, – pasakoja folkloro ansamblio vadovas.

Paklaustas apie tai, kaip atrodo kolektyvo gyvenimas, Ž. Rutkauskas teigia, kad „Žibinyčios“ nariai šiuo metu drąsiai gali vadintis viena šeima.

„Kolektyvo gyvenimas – atskira tema, nes laiko mes praleidžiame kartu daugiau nei su savo artimiausiais giminaičiais. Ansambliciai sveikina vieni kitus su gimimo dienos šventėmis, o paskutiniu metu dalyvaujame ir asmeninėse narių jubiliejinėse šventėse“, – džiaugiasi jis.

Kolektyvo nuotr.

Tačiau, kolektyvo vadovo teigimu, didžiausi pasiekimai yra tada, kai žiūrovai ateina į koncertus ir prisiliečia prie tikros, neharmonizuotos liaudies muzikos, prisiliečia prie to, kaip dainavo, šoko ir grojo mūsų protėviai.

Susidomėjimas liaudies kūryba išlieka

Nors nuomonių apie folklorą yra įvairių, tačiau, anot Ž. Rutkausko, tik apsilankius ir sudalyvavus folkloro festivaliuose gali pajusti visą šio autentiško žanro galią, dvasią ir tada savo nuomonę formuoti.

„Muzikos, kurią mes atliekame, niekaip negalima lyginti su šių dienų pop muzika, nes kai kurios dainos yra dainuotos, gludintos šimtmečiais ir kartais jos neįprastai mums skamba. Taip ir judame pirmyn su dalyvių pasiaukojimu, kartais alinančiomis dainų ir šokių repetitijomis, nes viskas priklauso nuo žmonių, ansamblicių noro ir, svarbiausia, pasiaukojimo, kuriems ši muzika miela širdžiai“, – sako jis.

Ansamblio vadovas džiaugiasi, kad susidomėjimas liaudies kūryba regione neblėsta. Prieš dvidešimtmetį folkloro žanro kolektyvo Marijampolėje apskritai nebuvo, o dabar, anot jo, akcijos „Visa Lietuva šoka“, vaikų ir jaunimo dainų konkursas „Tramtatulis“, tradicinių šokių konkursas „Patrepšynė“ aiškiai parodo susidomėjimą etnokultūra.

„Atsiradus folklorinių šokių akcijai „Visa Lietuva šoka“, vaikų ir jaunimo tautinių šokių konkursui „Patrepšynė“ bei moksleivių liaudies dainų ir instrumentinės muzikos konkursui „Tramtatulis“, jaučiasi susidomėjimas. Šokių akcijoje įvairaus amžiaus šokėjų būna

čias mokyklinės tautinių šokių grupes. Reikia padėkoti kolektyvų vadovams ir tėveliams, kurie nuo mažens skiepija tautiškumą mūsų jaunimo tarpe“, – sako pašnekovas.

„Jokio sunkumo nėra, kai myli tai, ką darai“

Paklaustus, kas sunkiausia šioje veikloje ir kas labiausiai motyvuoja stengtis bei nedėti taško, skirti tiek daug laiko kolektyvui, repetitijoms ir koncertams, Ž. Rutkauskas atsako – jokio sunkumo nėra, kai myli tai, ką darai.

„Didžiausia dovana ir pasigėrėjimas būna tada, kai darniai suskamba daina, grakščiai sušokame šokį ar sugrojame instrumentinę muziką. Tai ir veda pirmyn, neleidžia sustoti. Be etninės kultūros visa šiandieninė Lietuvos kultūra yra kaip medis be šaknų. Per šimtmečius mūsų tautos išmintis, atmintis, kalba, kiekvieno krašto intonacijos tiesiog užkoduotos folklore, tai neišsenkami mūsų tautos kultūros klodai. Todėl mes privalome tęsti mūsų tradicinės kultūros pažinimą ir perdavimą jaunoms kartoms“, – teigia jis.

Na, o jau balandžio 26 dieną folkloro ansamblis „Žibinyčia“ visus kviečia į ypatingą jubiliejinį koncertą – tai puiki proga susiburti visiems folkloro mylėtojams ir užtraukti dainą kartu.

„Žadame gražų koncertą! Atliksime mūsų mėgstamas, skambančias dainas, šokius. Žiūrovai, kurie bus ne pirmą kartą mūsų koncerte, galės pasiklausyti girdėtų dainų, o kas ateis pirmą kartą, tikimės, pajaus folkloro dvasią, dainos ir šokio jėgą. Koncerte dalyvaus „Aukso paukštės“ laureatas Panevėžio miesto folkloro ansamblis „Raskila“, vadovaujamas Linos Vilienės. Išgirsite aukštaitišką

Kolektyvo nuotr.

Rutkauskienė, kuri ne tik dainuoja, bet ir moko dainavimo, intonavimo kitus ansamblicius, groja basedle, būgnu“, – vardija kolektyvo įkūrėjas.

„Ansambliui tvirtumo suteikia vyriausias 85-erių metų narys – Jonas Jokubauskas, grojantis bandonija, turintis puikų balsą, taip pat – tradicinio šokėjo pavyzdys ir vyresnės kartos dainininkas, šokėjas Liudvikas Mačiunskas.

Labai džiaugiuosi, kad savo tradicinėje kapeloje jau 17 metų turime smuikininkę Malviną Stemplytę, kuri, dar besimokydama Šv. Cecilijos gimnazijoje, atėjo į „Žibinyčią“, atkakliai mokėsi tradicinio smuikavimo subtilybių, tapo respublikinio mokinių ir jaunimo tradicinio muzikavimo konkurso „Tramtatulis“ laureate.

Šiandien mūsų ansamblyje yra nepakeičiama dainų vedėja – Irma Pūstelninkienė (dar groja ir mušamaisiais instrumentais) bei sodraus tembro savininkė Rasa Kyburienė.

Galiu tik pasidžiaugti savo kolektyvu, kuris yra kaip darni vienminčių šeima, o tvirtumo suteikia ir dar trys dainininkų ir šokėjų šeimos: Jūratė ir Vytautas Strazdauskai, Vida ir Arvidas Čėplai bei Aušra ir Saulius Kurmilevičiai.

Per šiuos metus kiekviena patirta istorija, įsimintina akimirka paliko savo pėdsaką. Ž. Rutkauskas pasakoja, kad koncertuota beveik visose Marijampolės kultūros centro salėse, miesto šventėse, Užgavėnėse, Joninėse, įvairiuose respublikiniuose renginiuose. Laimėjimų būta taip pat nemažai: konkursuose užimtos prizinės vietos, laimėtos žiūrovų nominacijos, išleistos dvi kompaktinės plokštelės. O Sūduvos kraštą ansambliui tekę reprezentuoti ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. Kolektyvas yra dalyvavęs tarptautiniuose folkloro festivaliuose Sicilijoje, Makedonijoje, Graikijoje, Italijoje.

„Įsimintiniausiais koncertais buvo „Žibinyčios“ pasirodymai Dainų švenčių metu, čia dalyvaujame nuo 2007 metų, taip pat – „Gero ūpo“ tiesioginėse laidose per Lietuvos televiziją. Tikriausiai kiekvienam ansambliciumi įsimintiniausi yra ir kiti koncertai. O jų būta tikrai daug... Dalyvauta visuose Lietuvoje vykstančiuose tarptautiniuose folkloro festivaliuose: „Skamba skamba kankliai“, „Baltica“, „Tek saulužė ant maračių“, „Parbėg laivelis“, „Saulėlė raudona“, „Saulės žiedas“, – džiaugiasi vadovas.

Kolektyvo nuotr.

pilna J. Basanavičiaus aikštė. Dainų konkurse turime keliasdešimt jaunųjų atlikėjų iš visų Marijampolės mokyklų, o šokių konkurse kiekvienais metais matome vis gražiau ir stilingiau šokan-

žodį, dainą, muziką, gėrėsitės išskirtiniu aukštaitišku tautiniu kostiumu.“

Koncertas vyks Marijampolės kultūros centro didžiojoje salėje balandžio 26 d., pradžia 15 valandą.

Kaip „Pastelės namai“ keičia žmonių gyvenimus

Miglė Kučinskaitė

„Pastelės namai“ – socialinės dirbtuvės, kuriose žmonės su negalia atranda save, ugdo įgūdžius ir kuria bendruomenę, duris atvėrė prieš metus. Per juos įvyko daug: gimė begalė idėjų, sukurta šimtai spalvingų rankdarbių, dalyvauta ne vienoje mugėje, visuomenei pristatyta ir paroda. Čia gimę kūriniai jau džiugina ne vieną šeimą, vaikus ir suaugusius.

„Pastelės namai“ per metus, regis, spėjo tapti neatsiejama miesto bendruomenės dalimi. O svarbiausia – pamažu čia keičiasi gyvenimai. Atrandami talentai, maži gyvenimo džiaugsmi, draugai ir noras veikti. Tačiau čia svarbu ne tik veikla, bet ir žmogus – toks, koks jis yra. Tai erdvė, kurioje iš naujo gimsta pasitikėjimas, ryšys su kitais, o kiekviena diena tampa žingsniu į šviesesnę rytą.

Apie „Pastelės namus“ pasakoja dirbtuvių meistrė Agnė Kralikienė, kuri kartu su kitomis dirbtuvių specialistėmis ne tik moko kurti, bet ir padeda atrasti save. Jos rankose – ne tik dažai ar siūlai, bet ir begalinis rūpestis kiekvienu, kuris pravėrė dirbtuvių duris.

Paprašyta prisiminti „Pastelės namų“ gimimą ir pavadinimą, A. Kralikienė sako, kad jis – neatsitiktinis: simbolizuoja švelnumą, priėmimą ir spalvų įvairovę. Čia renkasi žmonės, kurie dažnai jaučiasi atstumti ar nepritaipę. Kaip sako dirbtuvių meistrė, šios spalvos tarsi traukia – jos kviečia, suteikia saugumo pojūtį, leidžia jaustis priimtami.

„Pastelės namų“ meistrė pasakoja, kad pagrindinė dirbtuvių misija – užauginti dirbtuvių dalyviams sparnus, kad jie galėtų integruotis į visuomenę. „Dauguma jų turi mažą darbingumo lygį, tačiau čia jiems suteikiama galimybė ne tik dirbti, bet ir augti, mokytis, kurti ir patirti bendrystę“, – sako A. Kralikienė. „Tai vieta, kur žmonės ne tik kuria rankdarbius, bet ir stiprina motoriką, dalyvauja meno terapijose bei ugdo pasitikėjimą savimi.“

Skirtingai, nei daugelis kitų dirbtuvių, „Pastelės namai“ orientuojasi ne tik į ugdymą, bet ir į verslą. Socialinėms dirbtuvėms svarbu, kad sukurtas gaminytų savo šeimnininką – būtų parduotas, nudžiugintų mažuosius, nes „Pastelės namų“ gaminiai labiausiai yra orientuoti į vaikus, jų lavinimą bei edukacinius, lavinamuosius žaidimus. Tačiau, žinoma, kažką artimo širdžiai čia gali rasti ir visa šeima.

Diena „Pastelės namuose“ prasideda su karštos arbatos ar kavos puodeliu. Kiekvienas dalyvis dirbtuvėse turi savo puodelį, vardo kortelę, pagal kurią

žino, kur turės sėdėti šią dieną. Kiekvieną dieną dalyviai keičia savo sėdėjimo vietas, kad nepriprastų prie vienos vietos ir nebijotų naujovių. Vietos keitimas tampa smagia loterija. Darbo metu laikomasi taisyklių, ugdoma atsakomybė ir komandinio darbo įgūdžiai. Kiekvienas mokosi ne tik dirbti, bet ir būti bendruomenės dalimi. Po pietų dažnai būna filmas, šokiai ar tiesiog nuoširdus pokalbis. Kiekvienas dalyvis žino, kad rutina ir taisyklės yra svarbus aspektas „Pastelės namuose“. Diena dirbtuvėse yra užbaigiama, kai dalyviai susitvarko ir išeina namo iš švirių patalpų. Tokiu būdu yra ugdoma jų atsakomybė.

Socialinių dirbtuvių individualios priežiūros darbuotoja Gražina Kurienė ir socialinių dirbtuvių meistrė Agnė Kralikienė

Redakcijos nuotr.

Dirbtuvėse netrūksta linksmų akimirkų: nuo gimtadienių su smagiomis dovanomis iki kolektyvinių pritūpimų, kai kartą vienas dalyvis nusprendė pradėti sportuoti. Kiekviena smulkmena čia tampa svarbia – nes kiekvienas žmogus yra svarbus.

O gimtadieniai „Pastelės namuose“ – ypatingi. „Dauguma dalyvių gyvenime neturėjo galimybės jų švęsti, tad čia kiekviena šventė tampa mažu stebuklu. Dovanos – dažnai simbolinės, kupinos humoro ir širdies. Vienas dirbtuvių dalyvis dažnai dūsaudavo, kad meistrės per daug kalba – gimtadienio proga jis gavo ausų kištukus. Nusišypsojo ne tik jis, bet ir visa dirbtuvių šeima“, – apie naujus

„Pastelės namų“ šeima – pamažu čia keičiasi gyvenimai

Redakcijos nuotr.

socialinių dirbtuvių dalyvių gyvenimo džiaugsmus pasakoja A. Kralikienė.

Tačiau svarbiausi – giluminiai pokyčiai. Pokyčiai žmonių asmenybėse ir gyvenimuose. „Žmonės, kurie iš pradžių tylėdavo, dabar drąsiai dalijasi savo mintimis. Dirbtuvių dalyviai, kurie jose neiš-

minti ir praskaidrinti dieną dalyviams. „Mums svarbu, kad atėję į dirbtuves visi jaustųsi gerai“, – sako A. Kralikienė.

Buvimas „Pastelės namų“ dalimi padeda žmonėms kovoti su vieatve, nes dirbtuvėse žmonės daug bendrauja su kitais, sutinka bendraminčių, atranda draugystę. Čia kuriama atmosfera, jog kiekvienas priimamas toks, koks yra. Bendros veiklos, pokalbiai prie arbatos puodelio, šventės ir net paprasti kasdieniniai ritualai kuria tikrą, gyvą bendruomenę, kurioje niekas nelieta vienas.

Šios dirbtuvės – tai ne tik veikla, bet ir kelionė į save. Jose žmonės atranda vidinę ramybę, išdrįsta būti savimi, o svarbiausia – iš naujo patiki, kad yra verti džiaugsmo, bendrystės, supratimo.

„Iš šių dirbtuvių žmonės išeina laimingesni, šiltesni ir drąsesni. Pasikeičia ne tik jų mintys, bet ir širdys. Čia žmonės vėl išdrįsta tikėti savimi, atranda savo gebėjimus, patiria šilumą, kurios dažnam trūko visą gyvenimą“, – jautriausiais momentais dalinasi „Pastelės namų“ meistrė.

Iš tylos gimsta žodžiai, iš nerimo – ramybė, iš vieatvės – draugystė. Kiekvienas išvyksta šiek tiek drąsesnis, laisvesnis ir šviesesnis – su mažais, bet labai svarbiais savojo pasaulio pokyčiais.

Dirbtuvių dalyviai, kurie anksčiau vos ištvėrdavo dešimt minučių tarp žmonių, dabar drąsiai dirba komandoje, dalyvauja parodose, dalinasi savo istorijomis. Tylūs žvilgsniai virsta šypsenomis, uždurumas – draugyste, o abejonės – pasitikėjimu. Net mažos pergalės, kaip išdrįsti pabandyti naują techniką ar pakalbinti kolegą, čia tampa dideliais žingsniais asmeninio augimo link.

Kartais šiek tiek spalvų gali pakeisti pasaulį. O „Pastelės namai“ pamažu keičia žmonių gyvenimus.

Užsakytas turinys

„Pastelės namuose“ atrasta daugybė talentų, kurie skleidžiasi ir auga gimstant spalvingiems rankdarbiams

Redakcijos nuotr.

UŽ MIESTO

Rima Spūdienė fotografiją iš naujo atrado būdama 60-ies

Aistė Uckutė

Vaikystėje klasės draugės fotografavusi Rima Spūdienė šiandien – jau dešimties personalinių parodų autorė. Nors save menininkė įvardija ne profesionalia, o vis dar besimokančia fotografe, ji jau yra tapusi neatsiejama Patašinės kaimo bendruomenės istorijos dalimi. R. Spūdienės akimis yra užfiksuojamos gražiausios kaimo kasdienybės akimirkos, gamta ir žmonės.

Kada fotografija pirmą kartą atsirado Jūsų gyvenime?

Su fotografija susidūriau dar vaikystėje. Fotografavo mano brolis Arvydas, jis man ir padovanojo pirmą fotoaparata. Tada pradėjau fotografuoti klasės drauges. Prastoka buvau fotografė, bet vis tiek miela pažūrėti atgal į savo pirmus bandymus.

O kaip yra dabar? Ar esate profesionali fotografė?

Nesu profesionalė ir dabar, vis dar mokausi. Tai mano pats stipriausias pomėgis – kai fotoaparatas rankose, net nejaučiu, kad kojas skauda ar metai pečius slegia.

Kas Jus paskatino rengti fotografijų parodas?

R. Spūdienės nuotr.

Parodose dalyvauti pradėjau netikėtai. Galėčiau pasakyti, kad dėl to „kalta“ yra mūsų Patašinės kaimo bibliotekininkė Iona Jančaitienė. Ji pakalbino mane, na, ir prikalbino... Esu dėl to jai labai dėkinga. Dėl jos tapau kaimo fotografe: fiksuojau kaimo, bažnyčios įvykius.

Kada įvyko pirmoji Jūsų fotografijų paroda?

Pirmoji mano fotografijų paroda buvo surengta 2016 metais. Ji vadinosi „Kaip šypsosi kiekvienas metų laikas“. Tada labai jaudinausi, juk tai buvo pirmasis mano viešas pasirodymas.

Šiomet surengta jubiliejinė – dešimtoji Jūsų kūrybinių paroda. Kokių dar pristatymų pavyko surengti per šį laiką?

Per dešimt metų surengtose mano fotografijų parodose temos buvo įvairios. Pavyzdžiui, antroji paroda buvo skirta gimtajam kaimui ir jo žmonėms – „Patašinė – brangiausias kraštas – geriausi žmonės“. Kiti darbų rinkiniai buvo skirti motinos ir tėvo dienoms. Taip pat buvo paroda ir apie senjorus bei mūsų kaimą (Patašinę – aut. past.) garsinančius žmones. Įdomi paroda buvo ir pernai, jos pavadinimas – „Tai bent kadras“. Apskritai, jeigu ne Patašinės kaimo bibliotekininkė I. Jančaitienė, kuri sugalvoja nuostabius pavadinimus, neturėtume tokių parodų. Ji mano vedlys, mes ir dviese esame surengę parodų.

Parodų – dešimt, o kiek per dešimtmetį sukaupta fotografijų?

Nuotraukų prisikaupę nemažai, o laikmenose išvis nesuskaiciuojama galybė.

Fotografija – ar darbas, ar pomėgis?

Mano klasės auklėtojas taip pat buvo fotografas. Jo dovanotoje knygoje įrašyti tokie žodžiai: „Fotografija reikalauja daug darbo, bet teikia didžiulį malonumą“. Jis buvo teisus: malonumas – didžiulis, ypač, jei pasiseka pagauti įspūdingą kadra.

Sakote, kad Jūsų mėgstamiausia nuotraukų tema – gamta. Kodėl Jūsų nuotraukose akcentuojami paukščiai?

Tam, kad stebėti ir fotografuoti paukščius, net iš namų nereikia išeiti. Tai nuostabu. Aišku, nuotraukų kokybė per stiklą prastesnė, bet jei paukštukai taip pozuoja, tai kodėl jų nefotografuoti? Paprastai žiūrint net

R. Spūdienės nuotr.

nepastebime jų gyvenimo niuansų, tačiau jau pažvelgus į nuotrauką, pamatai tikrąsias išraiškas, bendravimą.

Ar turite mylimiausią paukštį, kurį dažniausiai bandote „pagauti“ kadre?

Niekada negalvojau, kad taip žavėsiuosi žvirbliais – net pats nuostabiausias kadras su žvirbliais, sulindusiais į mašinos ratą. Pasirodo parsivežiau lauktuvių! Tiek žiemą, tiek vasarą per virtuvės langą nufotografuoju įvairių paukštelių – matyt, jie nori papulti į kadra (juokiasi). Pernai pamačiau kukutį žingsniuojant nuo gatvės į kiemą ir savo ilgą snapą kaišiojantį į žoles. Gyvenvietėje pamatyti tokį įspūdingą paukštį – nenusakomas jausmas.

R. Spūdienės nuotr.

Rima Spūdienė dešimtosios fotografijų parodos pristatyme
Ilonos Jančaitienės nuotr.

Nors daugiausia fotografuojate gamtą, sakote, kad žmones taip pat fotografuojate su meile. Kuo skiriasi šie du pasauliai Jūsų objektyve?

Žmones sunkiau fotografuoti nei paukščius. Pirmiausia, nesinori ižeisti, gal nepatiks, bet jei pastebiu gražią išraišką, malonų žvilgsnį ar susikaupimą – neišlaikau. Man patinka gaudyti kadrus, fotoaparata namuose palieku retai.

Ar turite svajonę – naują temą ar vietą, kurią norėtumėte įamžinti?

Svajonų dar tikrai yra, noriu pakeliauti po Lietuvą, sugauti svajonių paukštį – tulžį. Jis tai tikrai po langu neatskris, todėl man reikia judėti prie upės (juokiasi). Apie temas negalvoju, jos ateina savaime.

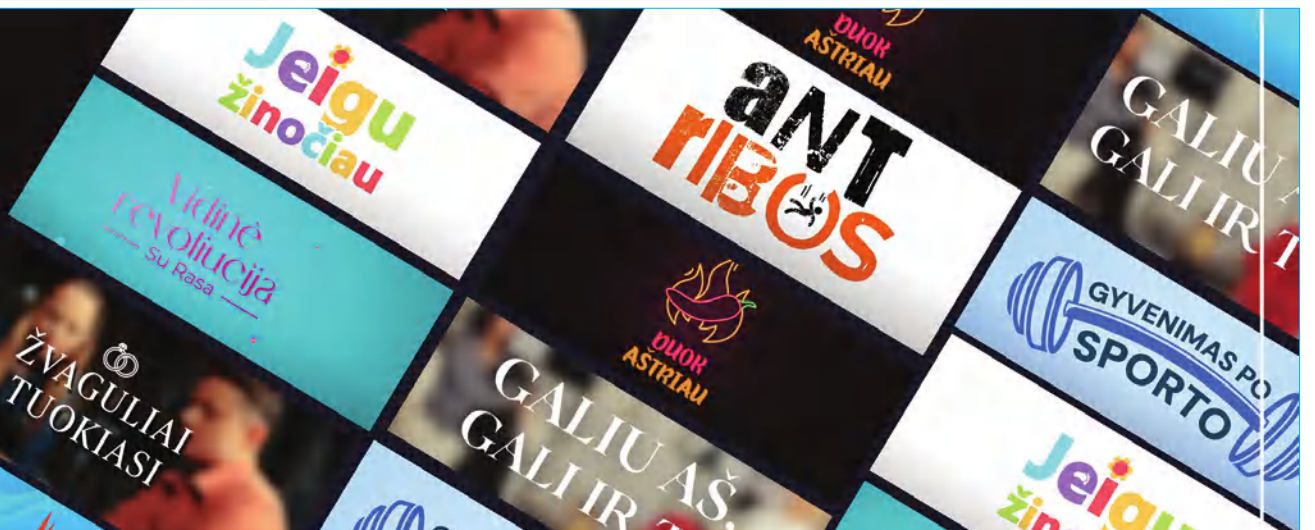
Ką pasakytumėte žmogui, kuris atidėlioja planus pradėti fotografuoti?

Žmogui, kuris atidėlioja savo planus ir norus kurti, patarčiau pabandyti ir nesustoti svajoti. Niekada nėra vėlu savo svajonę paversti realybe. Aš pati rimčiau fotografuoti pradėjau būdama 60 metų, kai gavau dovanų fotoaparata „Nikon“. Artimieji žinojo mano svajonę ir padėjo ją įgyvendinti. Dabar su savo „Nikučiu“ esame geriausi draugai.

R. Spūdienės nuotr.

mmm.lt partnerių
„Gyvenimas Šiaurėje“
tinklaidės Marijampolės
televizijos eteryje jau nuo
balandžio 1 dienos - dar
daugiau įtraukiančio
turinio kiekvienam!
@gyvenimassiaureje

ŽVILGSNIS GILIAU
PIRMADIENIAIS
19:00

SAVIVALDYBĖS
aktualijos ir komentarai
TREČIADIENIAIS
19:00

TV Marijampolės
Televizija
ŽINIOS
DARBO DIENOMIS
18:30 20:00
22:00
www.marijampoles.tv

KODĖL MRU?
KETVIRTADIENIAIS
18:00

KŪRYBINĖS SFEROS
KETVIRTADIENIAIS
19:00

MARIJAMPOLĖS SPORTAS
ANTRADIENIAIS
19:00

ŽINOMI, BET NEŽINOMI
KETVIRTADIENIAIS
19:30

PRIE BARO
PENKTADIENIAIS
19:00

SAVAITĖS TEMA
SEŠTADIENIAIS
11:30

JUNGTINĖS PRJĖGOS

Jei pastebite, kad Jūsų artimiesiems, kaimynams ar bendruomenės nariams reikalinga pagalba kasdienybėje, galime Jums padėti:

Teikiame šias paslaugas:

- Pagalbą į namus – iki 10 val. per savaitę;
- Dienos socialinę globą asmens namuose iki 40 val. per savaitę.

Ką daryti?

- Pristatyti reikiamus dokumentus į seniūniją pagal gyvenamąją vietą, kur pagal asmens poreikius įvertinama galimybė gauti paslaugas.

Iškilus klausimams galite kreiptis:
tel. +370 681 11147; +370 655 50233,
el. p. info@jf.lt.

Marijampolės Šv. arkangelo Mykolo bazilikoje
GEGUŽĖS 11 D., 15 VAL.,
Vilkaviškio jaunimo pučiamųjų instrumentų orkestro (dirigentas Saulius Mickevičius) ir operos solistų Viktorijos Miškūnaitės (sopranas), Jurgio Jarašiaus (tenoras)
KONCERTAS

Organizuoja: [Logos]
Projektą iš dalies finansuoja: [Logos]
Informaciniai rėmėjai: [Logos]
Renginys nemokamas

Balandžio 22 d.
18.00 val.
Labdaros renginys
„AŠ NORIU MATYTI PAVASARĮ“
ANTONIO VIVALDI „METŲ LAIKAI“ IN ROCK
Atlieka orkestras „VILNIUS SINFONIETTA“
Meno vadovas **VYTAUTAS LUKOČIUS**
Gitaristas **TOMAS VARNAGIRIS**

04.26 15⁰⁰
MARIJAMPOLĖS KULTŪROS CENTRO DIDŽIOJI SALĖ
Vilkaviškio g. 2

Marijampolės kultūros centre (Vilkaviškio g. 2)

Dėl bilietų turėjus: Tel. +370 698 10600
Marijampolės apskrities LIONS klubas

04.26 15⁰⁰
MARIJAMPOLĖS KULTŪROS CENTRO DIDŽIOJI SALĖ
Vilkaviškio g. 2

MARIJAMPOLĖS KULTŪROS CENTRO FOLKLORO ANSAMBLIO
ŽIBINYČIA
20-MEČIO JUBILIEJINIS KONCERTAS

SVEČIOSE PANEVĖJO FOLKLORO ANSAMBLIS „RASKILA“
Kviečiame aplankyti FOTOGRAFIJŲ PARODĄ „ŽIBINYČIOS AKIMIRKOS“

♦ Turite naujieną?
♦ Žinote apie svarbų įvykį?
♦ Pastebėjote įdomų reiškinį?
♦ O galbūt norite pasidalinti džiaugsmu, dėkingumu ar problema?
BENDRAUKIME!
♦ Kartu dar plačiau atspindėsime bendruomenės gyvenimą, interesus ir skleisime žinių skirtingais sklaidos kanalais.
Tai, kas svarbu Jums, rūpi ir mums!
Susisiekite: +370 679 51 451,
redakcija@mmm.lt

SIENŲ ŠILTINIMAS
į oro tarpus
Tel. 0 696 42 020

PERKA
Brangiausiai
Lietuvoje miškus
(brandžius, jaunus, malkinius, iškirstus), žemes, sodybas.
Tel.: +370 676 41155

TRALIUKO
paslaugos
Marijampolėje ir visoje Lietuvoje.
Tel. +370 690 67 027

„Pastelės namai“ – Marijampolėje įsikūrusios socialinės dirbtuvės, vienijančios psichikos ir proto negalią turinčius asmenis.

Įsigydami bet kurį „Pastelės namų“ gaminį, jūs prisidedate prie socialinių dirbtuvių misijos – suteikti sparnus skrydžiui.

„Pastelės namų“ pagamintas žaidimas JENGA

+370 656 90040
info@pastelesnamai.lt
J. Jablonskio g. 2A,
Marijampolė

Mobris.lt
NERIBOTI SMS, SKAMBUČIAI IR 5G INTERNETAS

12 Eur

info@mobris.lt www.mobris.lt +370 635 07000

MIESTO Laikraštis
Platinimo vietas

Marijampolės autobusų stotis (Stoties g. 2B)	Marijampolės savivaldybės administracija (J. Basanavičiaus a. 1)
Marijampolės ligoninė (Palangos g. 1)	Marijampolės TV biuras (Gedimino g. 11)
Marijampolės P. Kriaučiūno viešoji biblioteka (Vytauto g. 22)	Marijampolės apylinkės teismas (Kauno g. 8)
Marijampolės P. Kriaučiūno viešosios bibliotekos Draugystės padalinys (Draugystės g. 5)	Universalinė parduotuvė „Aibė“ (J. Basanavičiaus a. 10)
Marijampolės Trečiojo amžiaus universitetas (Vytauto g. 47-106)	„Statybos ir ūkio prekės“ (Klaipėdos g. 1A)
Maisto prekių parduotuvė (Mokolų g. 59)	Puskelniai – parduotuvė „Aibė“ (Plytinės g. 10, Puskelnių k.)
„Spindulio“ kino teatras (Kauno g. 13, Marijampolė)	Rezidencija „Grįžulo ratai“ (Naujoji g. 10, Kantališkių k.)
„Gubojos vaistinė“ (R. Juknevičiaus g. 72)	Igliskėliai – parduotuvė „Aibė“ (Tvenkinio g. 2, Igliskėliai)
Baraginė – parduotuvė (Baraginės g. 2, Baraginės k.)	Patašinės kaimo biblioteka (Nausupės skg. 4, Patašinės k.)
Sasnava – parduotuvė „Aibė“ (Sūdūvos g. 46C, Sasnava)	Šunskų biblioteka (Varpo g. 32, Šunskų mstl.)
Netičkampis – parduotuvė „Aibė“ (Šešupės g. 1 Netičkampio k.)	

PROTO MANKŠTA

Kiekviename atsakyme pakeiskite po vieną raidę

1. Aktinidijų genties vaisius.
2. Nealkoholinis gėrimas iš aitrųjų apelsinų.
3. Stambus stepių paukštis.
4. Kiauninių šeimos miško žvėris.

1				
2				
3				
4				

Atsakymai:
Kivis – kinis – einis – ernis

1. Jaunimo žodyne – operatyvioji atmintis.
2. Gyvenamasis pastatas.
3. Lietuvių muzikantas, grupės BIX įkūrėjas.
4. Lietuvoje dažna žuvis, gyvenanti gėluose bei apysūriuose vandenyse.

Pagalvokite ir atsakykite:

Nors Kazys Grinius iš visų Lietuvos prezidentų ir valdė trumpiausiai, tačiau jo atminimas įamžintas deramai. 1990 m. vienai Vilniaus gatvei buvo suteiktas K. Griniaus vardas. Kuo ta gatvė dar išsiskiria iš visų miesto gatvių, gavusių valdžios vyrų vardą?

Atsakymas:
Trumpiausiai; nes ir prezidentas
trumpiausiai valdė

1				
2				
3				
4				

Atsakymai:
Ramas – bamas – Samas – šamas

Spřskite kryžiažodį ir laimėkite prizus!

Išspręskite kryžiažodį ir siųskite atsakymus el. paštu redakcija@mmm.lt arba įmeskite į redakcijos pašto dėžutę, esančią adresu Gedimino g. 11, Marijampolė. Siųsdami atsakymus, nepamirškite nurodyti savo vardo, pavardės ir telefono numerio. Burtų keliu išrinksime vieną nugalėtoją, kuriam atiteks MMM atributika.

Atsakymų laukiame iki 2025 m. gegužės 5 d.

Poriniai skyrybos ženklai	Sunėrimo vieta	Atskiriamas nuo bažnyčios	Palengva lekės maža srovė	8				
↖ ↗			2	Atlikėja ... Pikul	Pirmasis lietuvių satyrinis laikraštis	N. Zelandijai pavaldžios Niujė sostinė	Papūga su kuodu	
	Jungė metalines detales lydmetaliu	Senovinis miestas Turkmenijoje	J. Haidno ... „Metų laikai“	Lietuvos tautinis olimpinis komitetas			Filmas „Baimė ir neapykanta ... Vegase“	
↖ ↗		7		Keptuvių nesvylančiu dugnu gamintoja		4		
	Ukio sritis, apimanti energijos gamybą, vartojimą						6	
↖ ↗	5			Niežėjimą kelianti liga				
	Dejonė			Letuviškas serialas ... reikalai“	Ž. Masnė opera		Rytų vėjas	
	Gaminti audinį			Deginimo jūtimas stemplėje				
					F. Šuberto ... „Maria“	Jaučiantis savo vertę		
				Italijos televizija ... „Uno“ Galvojat, turit nuomone	3			
				Užtvara aplink namą ar sklypą				
Gimimo diena	1							

Apie tai, kas svarbiausia
ML Miesto laikraštis

Sudarė Danutė Šulcaitė

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

Praėjusio kryžiažodžio atsakymai:

Vertikaliai: Diktatorius. Vižzienojas. Imrė. Išdvasa. RAM. Rami. Nina. Draus. Ausis. Lara. Dausos. Baugina. Osas. Sparnas. ISO.

Horizontaliai: Indėnai. Išves. Dra. Amžiams. Imsi. Era. Adata. Renė. Arau. Nuaugo. Užjūris. Sisi. Anijonas. Esamas. Saso.

Pažymėtuose laukeliuose: Graveris.

NEMOKAMĄ „Miesto laikraštį“ (ISSN 1822-5667) leidžia viešoji įstaiga Marijampolės televizija (įm. kodas 151455022, vienintelis dalininkas viešoji įstaiga „Atviros visuomenės forumas“).

Laikraštis leidžiamas du kartus per mėnesį. Kitas numeris – 2025 m. gegužės 8 d.

Tiražas 6020 egz. Spausdino „Polska Press Sp.z.o.o.“

Užsakomųjų straipsnių pavadinimai – pasvirusiu šriftu.

Už skelbimų ir mokamų straipsnių turinį redakcija neatsako. Perspausdinti ar kitaip naudoti bet koki laikraščio turinį galima tik gavus išankstinį redakcijos sutikimą.

Redakcijos adresas: Gedimino g. 11, Marijampolė. Tel. +370 679 51 451

Naujienų tarnybos vadovė Gintarė Sabaliauskienė, el. p. gintare@mmm.lt

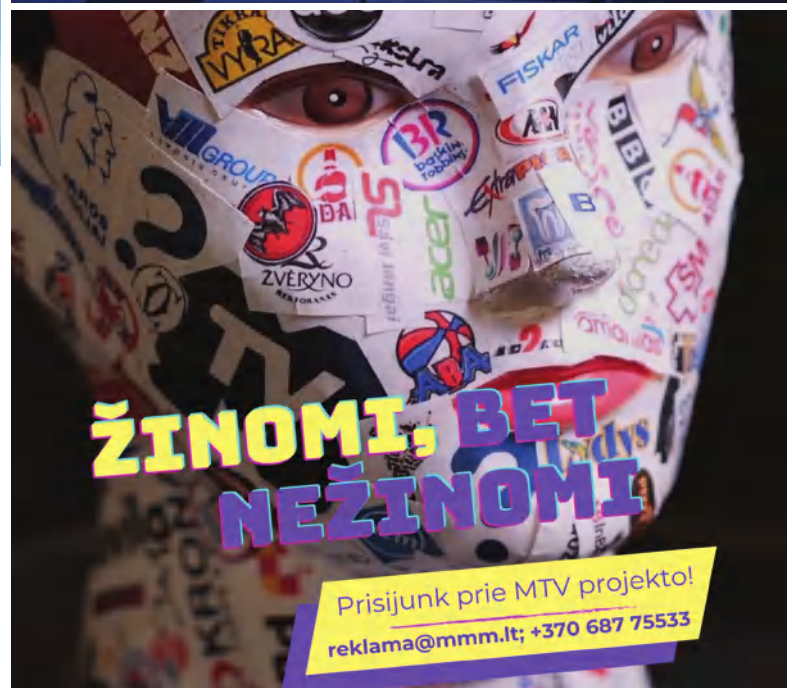
Žurnalistė-kalbos redaktorė Daiva Balčiūnė, el. p. redakcija@mmm.lt

Žurnalistė Vaida Masaitienė, el. p. vaida@mmm.lt

Žurnalistė Greta Paulevičiūtė, el. p. greta@mmm.lt

Žurnalistė Aistė Uckutė, el. p. aiste@mmm.lt

Dizainerė-maketuotoja Jūratė Ruzienė, el. p. jurateruziene@gmail.com

Prisijunk prie MTV projekto!
reklama@mmm.lt; +370 687 75533

Sveikinimų koncertas

TV Marijampolės Televizija

ŠEŠTADIENIAIS
16 val.

Kviečiame sveikinti savo artimuosius ir Miesto laikraštyje.

Sveikinimo kaina – 10 Eur.

Sveikinimą siųskite el. paštu redakcija@mmm.lt

Marijampolės televizijos sveikinimų koncerto, žinių ir kitų laidų įrašus rasite: www.marijampoles.tv

Praėjusio kryžiažodžio konkurso nugalėtoja burtų keliu išrinkta **Karolina Uldinskaitė. Sveikiname!**

Dėl prizo atsiėmimo susisieksime asmeniškai.